

Občanské sdružení Společná obrana

IČO: 226 88 137

DIČ: CZ 22688137

Korespondenční adresa: Kaštanová 1482, 250 01 Brandýs nad Labem

ID datové schránky: dz9mxqi

npor. Bc. Jindřich Blecha DiS.
vedoucí oddělení

Obvodní ředitelství Policie Praha III
Místní oddělení Karlín
Vítkova 16
186 00 Praha 8

Věc: Podnět k odstranění matoucích chyb v usneseních

Vážený pane nadporučíku,

Cestou několika oznamovatelů se ke mně dostalo vícero Vámi schválených Vyrozumění stejného znění, jaké Vám zasilám v příloze. Dovolil bych si upozornit na některé **věcné chyby**, které se v těchto usneseních opakují a které kromě toho, že částečně **zpochybňují odbornost zpracovatele**, jsou způsobilé adresáty těchto usnesení zmást, což jistě není Vaším cílem.

1) Obchodní podmínky

Ve svém vyrozumění mimo jiné uvádíte:

*„Má-li člověk zájem, tak dojde k uzavření smlouvy za **předpokladu odsouhlasení Obchodních podmínek**“*

Toto Vaše tvrzení je **nepravdivé**, neboť **Obchodní podmínky jsou klientům zasilány až po dokončení telefonického hovoru**, který je zároveň firmou prohlášen za závaznou objednávku. Klient tedy **nemá** možnost **před** uzavřením smlouvy se s těmito obchodními podmínkami seznámit. Tuto skutečnost **veřejně přiznala** i tisková mluvčí společnosti Bezreklamky v pořadu ČT Černé ovce dne 2.5.2012.

Doporučuji Vám tedy uvedenou větu ve Vašich usneseních **neuvádět či opravit** tak, aby odpovídala skutečnosti.

2) Legalita a legitimita

Ve svém vyrozumění mimo jiné uvádíte:

*„...v žádném případě nebylo shledáno, že by společnost jakýmkoli způsobem nedodržovala zákonná ustanovení, či nějak porušovala smluvní podmínky s klienty a to i přesto, že se Vám zdá předmět i způsob činnosti společnosti jakkoli podezřelý. Z dané situace lze jen uzavřít, že činnost spol. BEZREKLAMKY je zcela **legitimní**.“*

Pokud se v tomto nejedná ze strany zpracovatele o pouhý překlep, pak **jde dle mého přesvědčení o projev značné nekompetentnosti zpracovatele**. Dovoluji si pro tento případ malý exkurs do teorie práva, která je obvykle vyučována v prvním ročníku kterékoli právnické fakulty a podle mých zprostředkovaných poznatků i na Policejní akademii ČR (vyučující JUDr. Jan Tryzna).

Pojem LEGALITA představuje zákonnost „*stricto sensu*“, tedy **pouhé zachování norem práva**. V této souvislosti je často připomínáno, že vše, co udělal Hitler v Německu bylo naprosto LEGÁLNÍ. U soukromých subjektů platí zásada legální licence, kterou je možno shrnout pod větou „*Každý soukromý subjekt je oprávněn činit vše co mu zákon výslovně nezakazuje*“ (podrobněji ke vztahu legality a legitimacy viz např. učebnice Aleše Gerlocha Teorie práva, 5. vydání, str. 195 a 254.).

Pojem LEGITIMITA však znamená především ospravedlnitelnost, odůvodnění a jejím hlavním kritériem je SPRAVEDLNOST. Pokud ospravedlňujete činnost společnosti Bezreklamky s tím, že jsou lidé hloupí, když podepisují něco, čemu nerozumí a tedy že je spravedlivé, aby za svou hloupost následně platili, pak je na místě tento často používaný mýtus podporovaný podvodnými společnostmi zcela odmítnout. **Takovýmto názorem by jste legitimizoval zlou vůli a úmysl toho, kdo někoho jiného napálit CHTĚL!** Zloděj zůstane zlodějem a podvodník podvodníkem bez ohledu na to zda měl díky dobré víře své oběti snazší práci! Tím samozřejmě nepopírám důležitost nepřetržitě veřejné osvěty směřující v odhalování a popisování takového nekalého jednání, protože jen poučení občané budou nejlepší možnou bariérou dalšího rozvoje těchto nekalých obchodních praktik.

Podnikání společnosti BEZREKLAMKY nemůže být v žádném případě legitimní a naopak bylo i Okresním soudem v Ostravě výslovně označeno za jednání v rozporu s dobrými mravy a s pravidly poctivého obchodního styku – viz příložený rozsudek sp. zn. 38 C 135 / 2012.

V každém případě orgánům činným v trestním řízení přísluší posuzovat toliko LEGALITU (a navíc pouze v rozsahu trestního zákona) a nikoli LEGITIMITU.

Pokud předmětné usnesení v textu, který předchází sporné větě, hovoří o tom, že **společnost Bezreklamky neporušuje zákonná ustanovení**, pak by daná věta měla rozhodně znít takto: „*Z dané situace lze jen uzavřít, že činnost spol. BEZREKLAMKY je zcela **legální**.*“

Toto neznamená, že s obsahem této věty vyjadřuji souhlas, což je však z hlediska tohoto úkonu zcela irelevantní.

3) K „ultima ratio“

Ve svém usnesení na str. 2 dole uvádíte: „*Z dané situace nelze uzavřít, že by prostředky občanského či obchodního práva využity k ochraně tvrzených nároků **byly** dostačující.....*“. Tato věta je však **v naprostém rozporu s předchozím textem**, neboť v něm v souladu s formální zásadou subsidiarity trestního řízení uvádíte, že prostředky trestního práva lze použít až tehdy,

pokud se jiné prostředky ukážou jako neúčinné. Domnívám se tedy, že jde o pouhý (avšak poměrně matoucí) **překlep** a věta měla znít takto: „Z dané situace nelze uzavřít, že by prostředky občanského či obchodního práva využity k ochraně tvrzených nároků **nebyly** dostačující.....“.

K Vaší úvaze o ochraně základních společenských hodnot však považuji za nutné uvést následující:

Podání **tolika osob** by Vás měla přesvědčit o prokazatelné a dlouhodobé snaze lidí jednajících za společnosti Bezreklamky s.r.o. a UP Promotion s.r.o. (dále budu pro zjednodušení uvádět pouze „firma“) přinejmenším **využít omylu** tisíců až desítek tisíc fyzických osob – spotřebitelů – k bezdůvodnému obohacení, což vnímám jako trestný čin podvodu (dle § 209 tr. zák.) – minimálně ve stadiu pokusu. Tolik lidí nemohlo udělat stejnou chybu, pokud by se o to firma úmyslně, dlouhodobě a cíleně nesnažila.

Firma již nejméně od roku 2007 či 2008 distribuuje různou cestou velké množství reklamních materiálů výslovně uvádějících „*možnost zisku až 5000,- Kč měsíčně navíc prostřednictvím reklamy na autě*“ (případně na jiné ploše využitelné pro reklamu). Pokud namítnete, že dotyčná firma hovoří pouze o „možnosti“, pak je nutno zodpovědět otázku, proč ve svých reklamních sloganech uvádí **právě částku 5000,- Kč** a nikoli třeba 10 tisíc nebo naopak 2 tisíce korun. Z prostého racionálního posouzení obsahu tohoto reklamního sloganu (a pevně věřím, že jsou orgány činné v trestním řízení alespoň takovéto elementární racionality schopny) je zřejmé, že se firma úmyslně snaží v adresátech svých nevyžádaných obchodních nabídek vyvolat dojem, že ví kolik peněz je reálné si touto cestou vydělat a že má v tomto směru zkušenost.

Nezpochybnitelnou snahou firmy je to, **aby maximum oslovených osob pochopilo zcela jiný výklad vzájemného závazku, než jaký je následně touto firmou vykládán a uplatňován.** Při racionálním posouzení (opět doufám, že jsou jej orgány činné v trestním řízení schopny) je zcela zřejmé, že spotřebitelé podepisující smlouvu chápou nabízenou službu **nikoli jako pouhé pasivní poskytnutí prostoru na téměř neviditelném internetovém serveru** se špatnou reputací a s návštěvností na úrovni nikterak propagovaného soukromého blogu (viz např. www.alex.org nebo www.netmonitor.cz), ale jako věrohodnou záruku propojení zájemců o reklamní plochy s majiteli těchto ploch s reálně a znalecky odhadnutým (až 5000,-Kč) měsíčním ziskem. Nedávalo by žádný smysl, aby se spotřebitelé takto bezúčelně vzdávali svých práv a **je více než zřejmé, že pokud by firma jasně a zřetelně deklarovala svůj úmysl pouhého pasivního umístění anonymizované fotografie reklamní plochy na minimálně navštěvovaném webu – ovšem za násobek ceny obdobných služeb u mnohem věrohodnějších provozovatelů – pak by mimo jakoukoli pochybnost nejméně 99% jejích současných či minulých klientů žádnou takovouto smlouvu nepodepsalo.**

Firma své aktivity provozuje v téměř nezměněné podobě již mnoho let a to **nejméně od roku 2007 či 2008.** Za tu dobu již **musí mimo jakoukoli pochybnost vědět**, že se její klienti při podpisu smlouvy právě v takovémto podstatném omylu nacházejí a přesto nejenže neudělala nic, čím by vzniku takového omylu zabránila, ale naopak jej po celou dobu **prokazatelně využívá** se svému obohacení.

Až do konce měsíce ledna 2012 byl ve formulářových (adhezních) smlouvách jako místně příslušný soud pro řešení sporů vymíněn Okresní soud v Benešově. Podle údajů ze samotného soudu bylo v letech 2009 – 2011 na tento soud podáno firmou cca 2000 (dva tisíce) žalob! **Kolik by musela mít firma klientů, potažmo Česká republika obyvatel, aby bylo možno uvěřit tomu, že se jedná pouze o zanedbatelné procento klientů, kteří jsou nespokojeni a že samotné spory**

vzniklé na základě omylu klientů nejsou jádrem podnikání firmy?

U uvedených cca 2000 žalob docházelo v naprosté většině případů také k tomu, že žaloby či platební rozkazy nebyly žalovaným doručovány – respektive byly doručovány fikcí. Soud již také předem počítal s tím, že se žalovaní k soudu nedostaví a proto plánoval soudní jednání v každém z těchto řízení po pouhých 10-ti minutách za sebou – konkrétně například 26.1.2012 u řízení vedených soudcem JUDr. Nekolou (ale to za ty roky zdaleka není jediný příklad). Je zde tedy i důvodné podezření na korupční jednání ať již u některého ze zaměstnanců samotného Okresního soudu v Benešově, tak případně České pošty. I kdyby snad k nedoručení soudních obsílek od Okresního soudu v Benešově docházelo z důvodů výhradně na straně žalovaných (což je u takového množství jen velmi málo pravděpodobné), prokazovalo by to **ještě mnohem obrovitější počet klientů**, kteří uzavírali smlouvu v omylu, který byl pro jejich rozhodování podstatný.

Firma také podává žaloby opakovaně, čímž dále komplikuje situaci poškozených – drtivá většina osob, pro které je zajímavý anoncovaný přivýdělek ve výši „až 5000,- Kč měsíčně“ si **objektivně nemůže dovolit placenou právní pomoc** (bez které však zákonitě uvázne v procesních pastech), s čímž právě firma při svém postupu kalkuluje.

Vámi naznačené uvažování o smyslu trestního řízení jako nástroje "ultima ratio" tak podle mého názoru nevyhnutně směřuje k tomu, k že v brzké budoucnosti budou na občanskoprávní řízení odkazovány i oběti znásilnění či loupeží.

Závěrem mi dovolte malé srovnání:

V roce 2008 uzavřelo Městské státní zastupitelství v Praze svým usnesením sp. zn. 1 KZN 454 / 2006 případ švýcarské firmy Intercable Verlag AG, na kterou bylo podáno cca 100 trestních oznámení s tím, že nejde o trestný čin podvodu (dle tehdejšího § 250 tr. zák.) a oznamovatelé si měli dávat pozor, co podepisují.

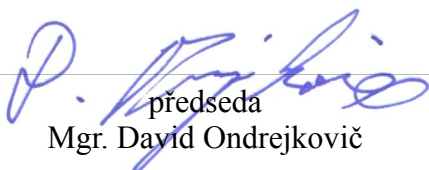
O několik měsíců později byl management této firmy pozatýkán švýcarskou policií a stíhán dle ustanovení čl. 146 tamního trestního zákona.

Firma Intercable Verlag AG i podnikala na shodném principu jako společnost Bezreklamky. Také ustanovení tamního čl. 146 Swiss Criminal Code a našeho tehdejšího § 250 tr. zák. je textově prakticky shodné.

Jediný rozdíl, který mi z toho vyplývá musí být tedy v kvalitě a schopnostech orgánů činných v trestním řízení obou států nebo ve zcela odlišném pojetí celospolečenských hodnot.

Vážený pane nadporučíku, věřím, že se nad obsahem tohoto podání alespoň zamyslíte.

V Praze dne 7. srpna 2012

předseda
Mgr. David Ondřejkovič